

Cultuur Kunstraad wil standaard subsidie voor nog negen instellingen

Tweedeling in de kunst gevreesd

De Kunstraad valt over het voorstel van wethouder Kajsa Ollongren om kunstsubsidies anders te verdelen. 'Nu is sprake van willekeur.'

JAN PIETER EKKER

AMSTERDAM – De Amsterdamse Kunstraad is bang dat er een tweedeling ontstaat tussen zeventien instellingen 'van internationale topkwaliteit' en vier cultuurhuizen en de rest van het culturele veld, door de invoering van het door cultuurwethouder Kajsa Ollongren (D66) voorgestelde Kunstenplan. Dat staat in een zeer kritische reactie die de Kunstraad vandaag openbaar heeft gemaakt.

Dinsdagavond is er een hoorzitting over het Kunstenplan in het college, eind van de maand beslist de gemeenteraad.

In Ollongrens plannen is voor de periode 2017 tot 2020 62,2 miljoen per jaar gereserveerd voor de topinstellingen. Voor alle andere kunstinstellingen in de stad tezamen is nog 23,9 miljoen euro subsidie over. Dat laatste bedrag wordt niet langer door de Kunstraad verdeeld, maar door het Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK).

"Vooropgesteld: wij zijn niet tegen veranderingen," stelt algemeen secretaris Guikje Roethof, die de reactie van de Kunstraad typeert als 'degelijk en constructief'. "Er zitten veel goede intenties in Ollongrens plan, en die delen we ook. Maar de uitwerking is niet goed."

De Kunstraad vindt het geen goed idee dat de beslissing over de verdeling van het budget helemaal aan het begin van het proces wordt genomen, op een moment dat er nog geen plannen zijn ingediend door de instellingen. Verdeling gaat zo alleen

op basis van reputatie en prestaties in het verleden. "Daardoor mis je kansen. Als een instelling goeie plannen heeft die substantieel duurder zijn dan hun huidige budget, kunnen wij daar weinig mee, omdat eventueel extra geld al in een ander potje zit."

De Kunstraad vindt het bovendien bezwaarlijk dat de politiek zelf een lijst van zeventien topinstellingen

heeft gemaakt, zonder dat daar onafhankelijk advies over is ingewonnen. "In dit stadium zou het helemaal nog niet over lijstjes moeten gaan," meent Roethof. "De politiek zou eerst moeten nadenken over de vraag wat belangrijke culturele functies zijn voor de stad. Hoeveel filmhuizen willen we? Hoeveel grote musea? En als je de functies hebt benoemd, dan zou iedereen die in aanmerking denkt te komen om een van die functies te vervullen een plan moeten kunnen indienen. En vervolgens kunnen de onafhankelijke adviseurs van de Kunstraad, of eventueel van het AFK, kijken wie er het meest voor in aanmerking komt. Op die manier heb je een systematiek die zuiver is, én die recht doet aan het Thorbeckeprincipe, dat bepaalt dat de overheid geen beoerdelaar is van de kunsten."

Maar als het dan toch op deze manier moet, stelt de Kunstraad voor om dertig in plaats van 21 instellingen op te nemen als topinstelling: ook de Appel, ArtZuid, Cinekid, Pakhuis De Zwijger, de Krakeling, Theater Bellevue, de Melkweg, De Kleine Komodie en Waag Society. "Nu is er sprake van willekeur, omdat bij de ene instelling

het ene, en bij de andere instelling het andere argument zwaarder wordt meegewogen. Waarom zit De Balie wel en De Zwijger, met een breed netwerk in de stad en een nog sterker internationaal karakter, niet bij die zeventien? En waarom de Toneelmakerij wel en Jeugdtheater de Krakeling niet? Wij denken dat het goed is voor de stad om een zo groot mogelijke basisinfrastructuur te hebben, waar de gemeenteraad actief bij betrokken is en blijft."

Roethof staat niet te juichen dat de rol van de Kunstraad kleiner wordt. "We proberen het beste te maken van de huidige situatie. Wij gaan ons meer richten op beleidsadviezen en dat biedt voor ons een prima basis om goed te functioneren."

'De verdeling gaat zo alleen op basis van reputatie en eerdere prestaties'